

Af *Henning Philipsen* (SF) til handelsministeren:

„Vil ministeren foranledige, at der til den lovpligtige grundejerforsikring sker en tilføjelse om dækning for skader, der opstår ved utætte olietanke?“

(Spm. nr. 165).

Skriftlig begrundelse.

Et aktuelt tilfælde i Nordjylland understreger, at grundejere kan komme ud for alvorlige udgifter i forbindelse med udstrømmende olie fra en utæt olietank. Sandsynligvis vil det nordjyske tilfælde ikke være enestående i de kommende år, når henses til det store antal olietanke, som i de sidste 25-30 år er nedgravet.

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal blankt erkende, at mit spørgsmål umiddelbart kunne opfattes på den måde, at det tilhørte småtingsafdelingen. Det gør det nu alligevel ikke, for som den givne sag, der har foranlediget, at jeg har rejst spørgsmålet til ministeren, viser, kan det i adskillige tilfælde betyde enorme udgifter for den enkelte boligtager. Jeg tænker ikke mindst på dem, der sidder i deres egne parcelhuse, som kan komme i den samme situation som den grundejer, der i Nordjylland blev ramt på den måde, han er. Derfor imødeser jeg ministerens svar med særdeles stor interesse.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hr. *Henning Philipsen*'s beskedenhed med hensyn til spørgsmålets størrelsesorden giver mig til gengæld grund til at kvittere ved at sige, at jeg synes, det er et godt spørgsmål, for det er et spørgsmål, der, så vidt jeg kan skønne, giver anledning til en praktisk løsning, og det er de bedste spørgsmål for mig at se.

Hvad angår muligheden for forsikring, så må jeg først pege på, at der ikke findes nogen lovpligtig grundejerforsikring, og at de frivillige forsikringer, der tegnes, ikke dækker ansvar for skader, der opstår ved utætte olietanke. Den normale ansvarsforsikring, som er et element i den sædvanlige kombinerede grundejerforsikring, dækker ikke skader, der opstår ved udsivning af olie.

Der er ikke hjemmel i forsikringslovgivningen til at pålægge forsikringselskaberne

at dække sådanne skader eller til at pålægge grundejerne at tegne sådanne forsikringer med pligt til at betale den ekstra præmie, som forsikringen måtte medføre. Lovhjemmel måtte i givet fald først tilvejebringes, og inden jeg kan tage stilling hertil, må en række spørgsmål først undersøges, herunder om det er forsikringsteknisk forsvarligt at stille et sådant krav. Usikkerheden med hensyn til skadernes hyppighed og økonomiske omfang vil måske være meget stor, og muligt vil forsikring mod sådanne olieskader forudsætte, at forsikringselskabet inden overtage af forsikringen må foretage en eventuelt bekostelig undersøgelse af olietankens indhold.

Også et andet forhold må indgå i overvejelserne. Man må passe på ikke at give mulighed for en forsikringsordning, som kan være egnet til at mindske påpasseligheden med overholdelse af gældende lovbestemmelser om olietanke.

Jeg tør derfor ikke på det nu foreliggende grundlag besvare spørgsmålet bekræftende, men jeg er enig i, at spørgsmålet trænger til en nærmere undersøgelse. Spørgsmålet berører samtidig både miljøbeskyttelsessynspunkter og dansk rets almindelige erstatningsregler, og jeg har derfor i sinde med det nu givne udgangspunkt at tage sagen op med miljøminister og justitsminister.

Henning Philipsen (SF):

Jeg takker for en særdeles positiv besvarelse og vil føje til, at jeg forventer, at det, ministeren vil kunne finde frem til, vil kunne resultere i en ændring i forsikringsloven, således at borgerne skal kunne holde sig skadeløse. Hermed er jeg foreløbig tilfreds, og jeg afventer resultatet af ministerens undersøgelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ømann* (SF) til handelsministeren:

„Hvordan kan monopolrådet i henhold til pris- og avancelovens § 6 erklære en konsultationstakst hos læger i provinsen på 37 kr. 50 øre for at være en rimelig takst for gruppe 1-patienter, når gruppe 2-patienter samtidig betaler 50-70 kr. for en konsultation?“

(Spm. nr. 166).